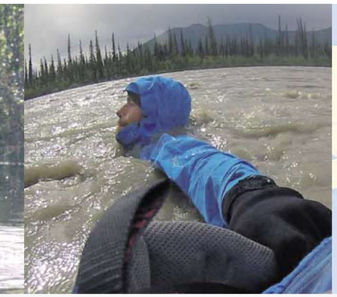

Min luksus var et tre mands-telt

39-årige Erik B. Jørgensen er tidligere jægersoldat og kaster sig gerne ud i vildmarken alene. Magasinet EKSTRA besøgte ham under forberedelserne, og i juni tog han på **tre måneders travetur tværs gennem Alaska**. Nu er han hjemme og viser et udsnit af sit fotoalbum til EKSTRA's læsere

TEKST: MARIANNE VESTERGAARD

Mens jeg gik midt i sneen, og det var højsommer, var jeg først bekymret for, om det ville vare ved. Jeg havde gået ca 450-500 km ud af de 1400, og jeg tænkte: Øh, starter vinteren allerede nu? Men da det gik op for mig, at det var lokalt, kunne jeg bedre gå og nyde det.

Jeg går og hører podcast. Inden jeg tog hjemmefra i juni, havde jeg hentet en masse musik-mix fra P7 og e-bøger til min iPad mini. Der er nogle mennesker, der bliver provokerede af, at jeg hører musik, mens jeg er ude i så storslået en natur. Jeg elsker naturen, og det er derfor, jeg tager af sted. Musikken gør min hjerne rolig, og der er fred for alverdens ideer og planer og tanker om fortid og fremtid, så jeg bedre kan nyde det landskab, jeg går i.

EN AF DE VÆRSTE oplevelser på min ca. tre måneder lange gåtur var, da jeg skulle over den sidste store flod. Omkring 50 meter bred, for vandstanden var meget højere end normalt, fordi denne sommer har været den mest regnfulde overhovedet. Jeg var nødt til at krydse den for at komme over til mit depot med mad. Det tog tre et halvt minut at svømme over, og det lyder ikke af meget, men det er det, når du ligger i det kolde vand.

Da jeg kom ud i strømmen, kunne jeg godt mærke, at den var meget stærk. Der gælder det bare om at finde et tempo og komme fremad uden at syre til i kroppen. Der lå jeg på 90-95 procent af mit maksimum, og det er ikke så fedt i en så presset situation. Men der er ikke plads til bekymringer, for det handler udelukkende om at have fokus på at opgaven. En sådan svømmetur giver nogle tics bagefter.

EN KALKULERET luksus var, at jeg havde taget et tremands-telt med. Det vejede næsten to kilo i stedet for et enmands-telt. Men den ekstra plads gav mig mere myggefrit råderum og gjorde, at jeg lettere kunne komme mig, når jeg slog lejr.

Mens jeg sidder i teltet en aften, hørte jeg et kæmpe plask. Det viste sig at være en bjørnemor, der hoppede i for at redde sin unge. Bjørneungen var ved at drive over mod den bred, hvor jeg var. Jeg fik fat i pebberspray og revolver, men heldigvis blev det ikke nødvendigt at forsvare mig mod moderen. Hvis jeg havde skudt hende, havde jeg også været nødt til at aflive ungen, og den situation ville jeg have været utrolig ked af.

Billederne fra min tur gennem Alaska tog jeg dels fra et lille stativ, og ellers lagde jeg mærke til, om jeg passerede klipper og sten, der var velegnede til at placere mit kamera på. Og så var det bare at sætte selvudløseren til.

Erik B. Jørgensens næste ture kommer bl.a. til at gå til Nordøstgrønland og Island.

PRIVATFOTO